

گفتوگو لگائی نواری شی
ءو... ئا / شاخه وان سدیق

ئەنئەنىۋىي ھەشە

**"به‌داخهوه تۆمانی ئۆمه هه‌ندهی له‌سه‌ر پێگه و که‌سایه‌تی نووسهره،
ئه‌وه‌نده دهمان نه‌سپاردووه به‌ یواری جوانناسیا نه‌ی ئه‌ده‌بی"**

ئ / شاخه وان سديق

(ئەنەر ۋەشید ەبدو) یەككە لە شاعیرو نوسەرو ناو ە دیارەكانی ناو دنیای ئەدەبی کوردی و لەماوەی ساڵانی ۱۹۱۰-۱۹۲۰ جگە لە بەاوەکردنەوێ چەند کتێبیکی شیعری خۆی ۱۱ مانگێشی بەناوی (پەرتگا) بەاوەکردتەو، بەقسەکردن دەربارەتی ۱۱ وانیانیان بە ئەدەب و کارەکانی ئەم دیدارەمان لەگەڵ سازدا.

شاخه‌وان سدیق/ شیعِر یه‌که‌که له گِرنِگترین و کَلَنترین ئەو ژانره
 ئەده‌بیانه‌ی که به‌در‌ژای م‌ژوو له‌گه‌ مر‌فدا ژیاوه، (کارانزاکی)ش
 ده‌ت‌(شیعِر ئەو خ‌یه که نا‌ه‌ت‌ جیهان ب‌ گەن بکات) به‌ب‌وای
 ئەوه ئەم گِرنِگیه‌ی شیعِر له چیه‌وه هاتوه؟ ب‌ ت‌ ده‌ته‌وت شیعِر
 بنوسیت و ب‌ ت‌ شیعِر چیه؟

ئەنوەری ئەشی عەو / لەوەتە یادوەری هەیه، شیعەر. عیشق. .
خودا؛ ئەو سە رگایەن ناچنەو سەر هیچ! بەشکن لە سەکەچکە
پیرز. چەند بیانەنیت و بیانەیت بە زانینەکانی ئەق و
ئەقلانیه تدا، کەچی رەگیان دەچتەو سەر نەزانین. مەحەلن و چارە
مەحەلشمان بە دەکەن. گەرچی هیچیان لە دەست نایەت، هیچ بەشایهك
پەناکەنەو، کەچی ناتوانین فەشیان بەین. بە فەداراون. .
بەنەوایان. . بەناسنامەکان، بەمنەت مەلەمەکی روچین. رەشاین بە
دەهالیزە ئەنگۆستەچاوەکانی نەو دەروون و تەنیا یەکانمان. گشت ئەو
شتانەمان بە دەدوێننەو، کە بە دواندن نەدەبوون. گشت ئەو
شتانەمان بە دەبینەو، کە نابینرەن. گشت ئەو شتانەمان
پەدەبێست، کە نابێستر. . یانی لە یەککاتدا دەتوانن هیچ و هەموو
شتەکیش بە! لە لوغزەکان دەدو و خەشی بە لوغز دەمێنەو. توخنی
نەنیهکان دەکەو و خەشی بە نەنی دەمێنەو. ناخەنە و رەشت
دەکاتەو. چون موعەممایە لە ناو موعەمادا. شیعەر هەروابوو و
هەرواش دەمێنەو!

شاخهوان سديق / ئەگەر لەم تەوانینەى بەر زتانەو بە شیعەر سەیری
کەسایەتەى شاعیر بکەین دەتوانین چەن لە شاعیر، یان کەسەى شیعەر نووس
تەبگەین (ماغوت) لە دیدار کدا دەتەت "شاعیرە" استەقینەکان شاعیری
ژیانن، ئەو شاعیرانەن مەرگی بەندەیک و لە بوونی جگەیک،
هەندەى مەرگی مەقە نیکەرانیان دەکات "ئەم تەوانینە تا چەند لە
استیەو نزیکە لە کات کدا زەرک لە شاعیران تەنها لەکاتى نووسینی
شیعەردا شاعیرن.

ئەنوەرى هەشی عەو / لەم نەخشە و هەبە بەیانینەدا؛ بە ستوونی و
شاقووی دابەش کراوە، بە نووسەرى راستەقینە و نووسەرى ساختە و
موزەیفە. دەکر ئەم پرسیارە لە خەمان بکەین، گەر تەکست نەبە،
خوێنەر و نووسەر چ نرخ و مانایەکیان دەبە؟ گەرچی هەتا ئاستاشی
لەسەر بەت، لای ئەمە تەکست نەناسراوە، چون بە مانای وشە، پوخت
لەدایک نەبوو. تەمانى ئەمە هەندەى لەسەر پەگە و کەسایەتەى
نووسەرە، ئەوەندە دمان نەسپاردوو، بە بواری جوانناسیانەى
ئەدەبى. گەرچی دنیای نووسینیش بە جیاوازی لەکدانەوکانەو،
نیشانیداوین، تەکست و نووسەر و خوێنەر سەینەى پیرزەن. بە یەکتەری
نابن و خە ناگرن و نوقسان!

داخوا وابەستەى سلفادەر دالى بە فرانکەو، عەزرا پاوەند بە
فاشیەکانەو، هايدیگەر و نازیەکان، سەر بە کولتووری ئەمە
بونایە، لە کوێ ئەم هاوکەشەیدا دامانبانان و جەمان
بکردنایەتەو؟ مەگەر هاوبەوا بە بەهانەى هەوڵستەو، بە
گومارایەو سەنگەسارمان بکردنایە و دامانبشەرینایە و لە بەهای
هونەرى و فیکریان کەم بکردنایەتەو و بە خەزەزانى کەو
بمانگوتبا: چیتەر تابل و گوتارەکانیان بە پوڵەکی قەپ ناکەین!
رەونکەرەنە چاوەوانى خودایەتیمان لە نووسەر و ئەهلى هونەر هەیه،
لە کات کدا ئەویش بە گەشت و ئسقانهو مەقە و، مەقیش مەحکومە
بە وەستگە و قەناغە جوداکانى گەشەکردنى جەستەى و مانەوى،
مەحکومە بە هەرمەکانى. مەقە پەچیدەترینى نەو بوونەوەرەکان بە،
چەن بتوانین کورتى بکەینەو بە یەک رەهەند، یەک بەها و یەک
هەقیقەت...؟! یاخود.. نا، مەقە و بەهاکانى، پەچەین بکەین بەسەر
باش.. و باشتەر.. و باشتەیندا..؟ ئەمە و گەلەکە رەگەى
ترتاقیکراونەتەو، هەموو شتەکیان پەنەوتین و رستەکە گرەى ترمان
رووبەر و بوو. مەسەلەن نووسەر هەیه، کە تەکستى دەخوێنەو بە
سیحەر و جادوى خەوێستى سەرسامت دەکات و لە ناوەندى رەشەبیریشدا
لە باشتەینەکانە. کەچى لە پەيوەندى کەمەى تەو و کەو یارەندا،
بەجە ديارە و خەییە لە خەوێستى..؟ ئیتەر بەین ئەم کەسایەتیە

در زن و مونا فیکه و نووسینه کانیسی ناخو نینه وه، که ئه م حوکه ئاسان و حازر به دهسته یان له ک و ک مه ی ئ مه ی داخراودا له باوترینه کان ئی بی هه سه نگاندنی یه کتریی. گهر ئه مانه نا، ئه ی چی..؟ ئه م راستیه ساده یه، پمان ده ده ته وه ده بی له شو ئی تره وه بی وانینه ئه و په یوه ندیه ی ئوان نووسهر و ت کست. چون هه یه له هونه ری نووسین و خه یا کردنه وه دا که س کی به ده ربه سته و حیسابی ورد و درشتی خ ده رب ینه کانی به هه موو ئه و پودانگانه ده پ و که له پر سه ی نووسیندا تووشی د ت. که چی له هونه ری هاو ئی یه تی و د ستایه تییدا، ب خه یا و ب ده ربه ست و خه مسارد و بگره خ په رستیشه. ئه م گرفته ش ناچارمان ده کات، درشته خودی مر ف وه ک ک یه وهر بگریین، که ده ربه نجامی کار ل کی ورده خوده کان ئی: خودی ک مه ای یه تی، خودی روحی، خودی ئیستاتیکی، خودی سیاسی، خودی فه لسه فی.. تاد ده ش ئه م ورده خودانه ی من ناوم بردن، پ پللیکانه ی ژر پ ی یه کتریی بن، ئه و درشته خودی چاومان ل یه وه یه تی پ ی بگه یین. هه یه خوده ئیستاتیکیه که ی له به رزترین پله دایه، که چی خوده ک مه ای یه تییه که ی له پ پللیکانه ی خوارتر دایه. هه یه خوده ک مه ای یه تییه که ی له ب ندرترین دایه، که چی خوده ئه ده بییه که ی نه ویترین ئی! روانین و چاوه وان ی ئ مه له م خودانه، زاده ی ت گه یشتن و نرخاندنه کانمانه. گهر به هه ره میانه و په یژه ییانه چاو ل بکه یین، به ده رئه نجام کی جیاواز ده گه یین.

ئه گهر.. نا، ئه ویتر هاوسه نگیه که ی، ده گه ده ته وه بی ئه وه ی له هه موو شت کدا باز نه یی و ه شوویه و گشت ورده خوده کانی ناوخی، هه موویان هارم نیکیه تیان له ن وان دایه. ئه زموونه کان پمانده ئن: گهر ئه مه نایا بترینیان ب، ب چاوه وانیه ک که نووسهر لمان دروست ده کات یاخود بی دروست ده که یین، ئه م جنسه له که مینه کان بوون و ده بن. بیرمان نه چ ت جوانیش هه میسه که م بووه له ه یچ ده وران کی م ژووی به شه رییه تدا، ز ر نه بووه. جا گه ان و عه ودا بوون و به مهراقگرتنی ئه وه ش: داخوا نووسهر ئه وه ی ده ی، ههر ئه وه یه ده یكات..؟ ده کر پ در ژ ی و زماندر ژ ی و پ خستنه ناو ژ یانی تاییه تی نوسه ره وه هه ب ت، که ره گی به فزولیه تی ئ مه وه هه یه، ئه وه نده په یوه ندیی به مه رجه کانی نووسین خ یه وه نییه! له ناوه ندی ئ مه دا نه خ شیه که به ج ر ک دای زاندوین و ترسناکه، جار هه یه حه ز له ستای ی نووسینی که س ک ناکه یت، یاخود ئ ره یی پیده به یت. به مه وه ناوه ست و د ی ئاو ناخواته وه. نه ک له رووی ک مه ای یه تییه وه خ ش پ ینایه ت، ده یبوغز ن، به ره مه کانی بی ئه وه ی بیخو ن ته وه به که م ده گر ت، به کوردیه که ی به دو یژدان ییانه خراپه کارییه وه ل یده خو ن. ئال ره دایه، ئه وه ی هه قیقه ته کان پ ن ده کات، چ ژ ی ئه ده بی و

سەروە و دای جوانییەکانیان نیین، بەڵکو پێشداوەری رق و بوغزو گرێ دەروونیەکانن. بێیە لەو زەمینەدا، ئاسایی دەبێ ناو و ناتێرە سەیر سەیر دا بتاشرێ و پێوە بکێنێ. گشت ئەم وردە پرسیار و وردە وەڵامانە نەمانبەنە بەر درشتە وەڵامێک کە بێوا بە هەموومان بەتێت. کەوابێ مەرج نییە، نووسەرەکان کە وەسوەسە و خەونی ئیلاهیانەیان هەیە، دەبێ خێشان خوداوەندێک بن..؟ مەرج نییە، چون ئەدەبێ خێی پێوە لەو پارادێکیانە دەبنە بیناسازی تێکستەکە. بێ دەبێ ئەم پارادێکەش نووسەرە کە نەگرێتەو..؟ لە کاتێکدا نووسەر لەگەڵ هەبونا یەتیدا لە ناکێدایە، بێ دەبێ لەگەڵ خێشیدا ناکێ نەبێ..؟! ئایا مێرێف بەو هەموو لێکدرزیانە خێیەو، چێن رێدەکات و چێن بیر دەکاتەو و لە رێی خود نووسینەو خێیەو، چ رەهەندێکی ترمان لە خودە ئیستاتیکیە کە پێدەبەخشێت..؟ بێ من لە سەروو هەموو چاوەڵوانیەکانەو یە. نووسین و بەخششە ئەندێشەکانی بێ من و خێی بێ خێی. ئیتەر ئافەریدەکردنی دوژمنێکی وەهەمی، دوورخستنی هەمانە لە دنیای نووسین بە گشتی و ئەدەبی بە تایبەتی!

شاخه وان سديق/ زځر جار ده وترت پرځسهي نوسين به سهرهاتي ته واو نه بووي هيري كه كه له ځمهي، يان كاتك مرځق دهستي به هڼانه دي خونه كاني ناگات په نا بڼ نوسين ده بات وهك ڼه وي به ختيار عه ليش له ديدار كدا ده ټټت" مرځق كاتك له هه موو شته كاندا فاشيل ده بڼت ځوده كاته نوسين و ده بڼت به نوسر" به استي نوسر بوون دوا كارتی فشاري مرځقه بڼ بهر ده وام بوون له څيان، يان نوسين بڼ ده ستاگه يشتني مرځقه به ناشنا بوون به ديو ځكي كه ي څيان و كه شف كردني دونيا په كي نو ځيه؟

ئەنوەرى ئەشى عەو / لەمنا ئۆتتیدا ھەموو شتێك بە گەورە دەبینیت،
 كە گەورە دەبیت.. ھەموو شتەكان بچكێك لە دەبنەو! ئەوێ ديسانەو
 توانای بە گەورە نیشاندانەوێ شتەكانى ھەيە، ھشتا.. منا! ئە
 نووسین گە! ئەوێ خەسەتەكانى ئەو منا ئۆتتییەيە، كە لە كۆكەلەكانى
 خەیاڵكردنەویدا بە خەبەردۆتەو. لەبەر ئەم راستییە سادەيەش بۆ،
 نوسەرەكان چەند ئایندەخوازیش بن، ناتوانن بۆ رابردوو (كە
 منا ئۆتتیی لەوێيە) ئەو ھەنگاوە بنێنەو. چون نووسین گە! ئەوێ ئەو
 رابردووێ بە پێ وچاوی منا ئۆتتییەو. بەو دەچێ رەگەزێكى بنەو تێتر
 بۆ كردهی نووسین " ديسان خەفكردنەو" بۆت. خەفكردنەو، ھەر لە
 وشەيەك و منا ئۆتتیی خۆتەو، ھەتا مەرقەكانى تریش. سروشت، گەردون
 دەگرێتەو. گرتنەبەرى ئەم پڕسەسەش زۆر بۆ یاخۆ بەردار، ھەر بە

زمانه و له رڼی زمانیشه وه ځامه که ی وهرده گرینه وه و ساغ ده ځته وه،
 که ئمه ځمه ځه ده نووسین.؟ ههر له بهر ئه مهش ځته، ده توانین رڼ به
 ځمان بده ی، که نووسین " میمیسس/ تهقلید و لاساییکردنه وه" نیه،
 به ځکو ځی خودی ژیا نه. به ځام ژیا نکردن ځکی تاك و ته نه یا نه یه، له
 رڼی فه نتازیا وه، ژیا نکردن ځکه تو ځشه بهر که ی ئه ندیشه کردنه. هه تا
 نزیکبونه وه له وه ی، ئه وه ته نه ا ټ نیت له ژیا ندای، به ځکو ئه وه
 ژیا نیشه، له و ځدا " له نو سیندا" هه ناسه ده دا و ده ژ ځته وه. نو سین
 ل ځی ده وه ش ځته وه، ب ځته ځکه و ته و له بری ژیا ن ځی نیشا ن بدا و
 بنو ځن ځته وه. گهر وا نه با، هه ند ځ نوسر ئیره یان به نوسینه کانیان
 نه ده برد. که ژیا نی ټ ځسته کانیان له ژیا نی ځی ان نه مرتر و
 در ځتره. له بهر ئه وه ی نووسین به سروشت بز ځز و بز ځوه ب ځ گ ځان،
 به و پ ځیه، ناتوانین مهر ځکی نه گ ځ ب ځ کرده ی نو سین دا بمه زر ځنین و
 هه موومان وه کو یه ك رازی بکات. چونکه نو سین له وه سرکتره له قه فزی
 مه قوله و ستای ځ کدا زیندانیی بکه ی. ئه وه کوشتنی پ ځکه پ ځان و
 کارل ځکی جیا وازییه کانیسه. ئه وه ی له ژیا نیشدا نه گ ځ ه، ناتوانی
 ژیا ن به یه ك رهنگ و یه K م ځل بینی. ناتوانی به یه K دهنگ
 بیبستی. یه K ب ځن و یه K تامی هه ب ځته. مادام ماکی ژیا ن فره ده رگا
 و فره ر ځگایه. که و ا ب ځ هه رکه س ده توان ځ له و ر ځگایه بدو ځ که
 فه نتازیا یان واقیعیانه ر ځیشته وه پیایدا. هه یه نو سین به و
 شاده رگا و ده روازه یه ده بین ځ که ل ځوه ی ده چ ځته ناو قه ځای
 هه بوونایه تیه وه. هه موو ئه مانه راستن، چون به ځاستی له ر ځی
 نوسینه وه ځی ان گ ځ او ته وه. و ا تا کرده یه K ځی تی تیا ده گ ځ ځته وه،
 به ځام بهم هه موو کرده و ک ځشانه شه وه، هه رگیز ناگه یت به دوا مه نر ځ.
 گهرچی نو سین ناخودئاگایانه چاو له دووی ئه و مه نر ځیه که که س پ ځی
 ټ نه ناوه، هه رگیز پ ځی ناگات. به ځ و ځستگه ی جیا جیا هه یه، که پ ځی
 ټ ناوه. ئه ویش ئه و ټ کستانه ن ده یخو ځنینه وه. ده ش ځ بتوانین ناوی
 بن ځین ورده مه نر ځه کان. نووسین گه ځیده یی بوونه به ن ځو تو ځی د ځی
 ئه و ورده مه نر ځانه دا! ئا له و ځدا نوسر مارشا ځی فه شه له کانی ځی و
 دنیا یه! د ځنکیخ ځته مارشا ځی فاشیله کان بوو. له ئه ده بدا" ئه م
 جیهانه با ځایه و بهرکه ما ځه دهرونییه" قبو ځکراوه مارشا ځی
 فه شه له کانی ځته بیت، ل ځ له ژیا نی واقیعییدا که ته و قدراره به
 سه دان ته لبه ندی سه لماندن و به ځگه و مهرجی ل ځجیکی نه گ ځ و
 ئه ق ځانی، ج ځی توانج و ته شهر و تانوت ل ځدانه. گرنگ نیه فاشیله
 یان سه رکه وتوو، به ځکو گرنگ ئه وه یه ئمه پرسیار له باره ی به های
 شت ځکه وه ده که یین که نووسینه! وه K ب ځی: ئه و په رستگایه ی له
 سوجه بردن و نو ځژی وشه کانه وه، له سه ربه رما ځی په ریه کدا، بگه یت و
 وه س ځ به پرته و ی خودای مانا و ئه و دیوو ماناکان! گهرچی دوا

گەشتنیش نییه..

شاخهوان سدیق/ زرجار دەوترات کاری ئەدەب دەرخستنی ناشیرینیەکانی
ژیانە، بە ھەندەکی باسکردنەت لە جوانییەکانی، بە ھەستیی ئۆو پەتەن
وایە ئەدەب و تەکستی ئەدەبی بە کاری ھەخەگرتن لە ژیان، یان
ئەدەب خوێندنێ دوئیایەکی نوێیە لەو دیو ژیانێ واقعیەو،
بەگشتی پەییوئەندی ئەدەب بە ژیانەو چەن دەبینن؟

ئەنوەری ھەشی ھەو / ئەوێ بە ھێج کلەجەك. ناھەتە، ژیان لە
میکانیکی بوونەویدا پەژمور دەبێ، بەرەو مردارەو بوون بچێ،
پەبەردن و دینامیکی تەکانی ئەدەب و ھونەرە. لە بەرئەوێ ھەرچەك
بە ملێكەچکردنی مەرامەکانی خێ، بێھەوێ روحی بەندی ژیان و دەربەند
و سەرفی بکات، ئەدەب لە ھەوێ بانگەوازەکانی خێیدا کە
گە ھەوێ ھەتا ھەتایە "ئەو شتە سەرفکارو، فەرامەشکارو،
کە نەفتبوو، ھەزلەبە ھەوێ ژیان، لە خێیدا، لە دێخەکی تردا،
ھە ھەبژیر و بە بەرزترین شەو بەرھەم دەھەنیتەو. بەو لەوئەش
بەرھەستە دەکاتەو، کە لەوانە و زیندووتیی لەبچەنەتەو. بە
رادەیکە گەر ژیان بەدەیتەو دەست خێ، لەوێ لەو واقعیە
فەوتەنەراندە ھەبوو و بەسەریدا ھەنراو، لەو بە فەتەزیادا
کەنەیدا خێ ناسەتەو. وەك بەبێ لە پەیمانەکی نوێیدا بێت،
خودایەکی تر، بە بونیادی سیستەم بەھاییەکانی، بە پەيام و
مەکتوبە ئیستاتیکیەکانی خێ ئافەریدە کردبەتەو. ھەبەت ئەم
سیحر و جادوو سەرمەدی و بێسنوورەش، بە ھێج زیادە ھویی و
گومارەیکە، جودا لە ھەر بوارەکی تر، لە خاسە ھویی ئەدەب و ھونەرەکی
بە ھەوئەشەتەو!

شاخهوان سدیق/ کاتەك بەر نوسین یان دەقەکی تە دەکەوین لەگە ھەیدا
بەر زمانەکی جیاواز لە دەربە ین دەکەوین، دەمەوێت بپرسم زمانی
جیاواز یان جیاواز نوسین، تەچەند بە نوسەر گەنگە؟ ئایا زمانی
جیاواز مەرجە بە پەرسە داھەنان؟

ئەنوەری ھەشی ھەو / ھەر وەك چەن تەوێك لە ھەموو خاوەك و كەش و
ھەوایەكدا ناتروك و شین نا بێ. ئەو زەمینە نوسەریش لەسەری
و ھەستاو، بوو تە پەگە و لەیەو دەوانەت، وەك و گەردەك بە خێ
و بوون و دنیا تەبەتەكە دەگەت، تەوێ زمانی نیشی پشەستوو دەبێ
بە ریشەدا کوتانی ئەزمون و تەرامانەکانی، ھەر بەو ماتەرانەشە لە
دەستی دێت خێ فەرمەلە و شەو بەز بکات. تە بەوانە.. لە چل و شەش
کرەمەسمی دایکمان باوگمان پەکھاتوین، کەچی ئەمە ئەوان نین،

ته نها خـ مانين. نهك په نجه مـ ري دـ و رـ حمان، شه پـ لي بينين و
هه ناسه دانيشمان له وان ناچـ ت. منيش هه روا چاو له زمان دهكـم. زـ ر
ساده، شـ وازي به يانكردني تـ كه سايه تـ يـ تـ يـه، لهو بوار و
ئه تمـ سفـ ره دا كه خـ تي پـ ده رده بـ يت. بـ چي ئه و زمانه ي كـ تـ به
پـ رـ زه كاني پـ نوسراونه ته وه، له زمانى گشتى ناچـ ت.؟ چون
ميتافيزيك و سويهرناچو اـ يـ ت و روحانيت سهرپه نايه تي. له
ئينجـ لدا هاتووه: شهرابى تازه نابـ بكرـ ته مه شكـ ي كـ نه وه هـ تا
نه دـ ! ئه فكار و بيركردنه وه ي تازه ش، ناكـ رـ بكرـ ته مه شكـ ي زمانه
كـ نه كه وه. هه روهك ئه وه ي لاي زـ ربه ي ئـ مه ئيدامـ هـ هـ يـ هـ و له سهرى
ده له وهـ ن و سهر و كار بيان له گـ لـ يدا هـ يـ هـ و به وپـ لـ ي دـ نـ يـ يـ هـ وه
به رگري لـ ده كـ ن. لـ نوسـ رـ كـ ي تر كه نادـ نـ يـ اـ بـ ت، به رامـ به ر، ئه و
زمانه مـ گـ لـ يـ يـ هـ ي هـ موو له سهرى راهـ اتوون و كاـ وـ ژـ ي ده كه نه وه، چون
پـ يـ اـ نـ وـ اـ يـ هـ ئـ هـ مـ (صراگ مستقيم) هـ و نوسـ ين ده بـ هـ ر وهـ ها بـ ت. بـ يـ هـ
هـ مـ وـ و له دورى سهرى به رده ره شه كه ي زمان بگـ لـ يـ ن و شهـ يـ تـ اـ نـ ي
له عينيش به خـ كه به ردى به دنيازي، مـ هـ رـ اـ م و بوغـ ز و گرـ دـ هـ رـ وـ نـ يـ و
نا بووتى و نادانـ يـ هـ كاـ نـ مـ اـ ن سه نـ گـ هـ سـ اـ ر بـ كـ هـ يـ ن. مـ ن به دوعـ اـ ي ئاوا ناـ نـ م
ئـ اـ مـ يـ ن! خـ جـ وـ لـ هـ كـ ه و كريستيانيتى و ئيسلاميش، له شيكـ لـ دا جـ يـ اـ وـ اـ ز
ديارن، لـ جـ هـ وـ هـ رـ ي هـ رـ سـ لـ كـ يـ aـ ن له ئـ سـ لـ يـ يـ هـ كـ خـ اـ ك و خـ لـ هـ وـ هـ اـ تـ وـ oـ n و
هـ هـ لـ قـ وـ لـ aـ oـ n. بـ يـ hـ e زمانى ناوكـ يـ شـ iـ aـ n هـ ر ده توانـ Lـ سـ eـ rـ oـ sـ eـ وـ dـ aـ iـ aـ n له وه
زـ يـ aـ tـ r نه بـ Tـ : له خـ Lـ hـ e وه هـ aـ tـ oـ iـ n و دهـ چـ iـ nـ eـ hـ e بـ Xـ . ناخودئاگا،
هـ Rـ به و پـ oـ dـ aـ nـ gـ gـ e له زـ Rـ iـ nـ eـ mـ aـ n مـ aـ mـ e له گـ Lـ زماندا ده كه يـ nـ eـ hـ e.
بـ eـ . . هـ eـ mـ oـ o ئـ iـ lـ aـ hـ e كـ aـ nـ i زمان، ده بـ ، له به رده مـ yـ eـ Kـ شـ aـ zـ mـ aـ nـ i خودـ aـ y
مـ eـ zـ nـ dـ a هـ eـ Lـ hـ e شـ Lـ nـ eـ hـ e، خـ eـ sـ Lـ eـ tـ i ئـ aـ iـ nـ i ته وحيديش له مـ eـ zـ iـ aـ tـ r نه بووه
و نـ iـ eـ hـ e. بـ Lـ mـ iـ nـ iـ sـ h، و ته بـ Lـ zـ eـ Kـ aـ nـ i ئـ eـ dـ eـ bـ i كـ oـ rـ dـ iـ y به yـ eـ Kـ شـ aـ sـ hـ e قـ aـ mـ i
زـ mـ aـ nـ dـ a رـ dـ eـ Kـ eـ n، به جـ iـ aـ oـ aـ zـ i ئـ eـ hـ e دهـ iـ aـ nـ eـ oـ Lـ چ بـ Lـ n، هـ aـ oـ Lـ a و
هـ eـ mـ eـ nـ g و هـ aـ oـ rـ eـ gـ eـ z و هـ aـ oـ tـ aـ hـ e نـ gـ n له yـ eـ Kـ پـ eـ iـ mـ aـ nـ Kـ i كـ Lـ mـ eـ Lـ aـ yـ eـ tـ iـ dـ a،
كه ده بـ Lـ زمان وهـ Kـ Kـ Rـ sـ Lـ Kـ پـ iـ aـ iـ dـ a بـ Lـ wـ aـ t و دهـ nـ gـ dـ aـ nـ eـ hـ e ئـ eـ oـ رـ aـ sـ tـ iـ eـ hـ e
حـ aـ sـ aـ hـ e نهـ gـ rـ e بـ Tـ . yـ eـ eـ nـ i دـ aـ mـ eـ zـ rـ aـ nـ dـ n و به سـ tـ aـ nـ dـ aـ rـ dـ Kـ rـ dـ nـ i yـ eـ Kـ
فـ eـ rـ hـ e نـ gـ i نه ته وه يـ i گـ sـ tـ i، كه ده بـ hـ e مـ oـ o پـ Lـ hـ e yـ i لـ Bـ Kـ eـ iـ n، و ته عمـ iـ d
و غـ oـ sـ Lـ y خـ Lـ mـ aـ nـ i تـ iـ a دهـ Rـ Bـ Kـ eـ iـ n، هـ eـ tـ a له لـ aـ iـ eـ n دـ zـ iـ bـ eـ rـ eـ Kـ aـ nـ eـ hـ e تـ oـ oـ sـ hـ i
بـ Lـ iـ mـ aـ nـ i، Rـ Lـ hـ pـ Lـ Xـ i، فـ eـ oـ z－a－y زمان نهـ yـ eـ iـ n. هـ eـ Lـ b－e－t ئـ eـ hـ e لـ eـ m
Kـ Lـ Lـ a و Rـ Lـ Kـ eـ w－t－nـ e دهـ s－t－e جـ eـ mـ eـ iـ eـ hـ Lـ a بـ d－a－t، وهـ Kـ لـ a－d－a－nـ Lـ tـ i له ئـ a－i－n－i
تـ e－w－h－iـ d－i، كه به هـ eـ Lـ g－e－L－a وه و كـ a－f－r و زـ e－n－d－iـ q ناوـ z－eـ d دهـ b－i－t، و بهـ m
Rـ Lـ K－e－w－t－nـ e گـ s－t－i و مـ g－e－L－iـ aـ nـ eـ sـ h بـ Tـ ، هـ eـ r－K－e－s ده توانـ Lـ فـ t－o－aـ t له سـ eـ r
بـ d－a－t و خـ o－L－nـ t حـ eـ L－a بـ Tـ . جـ a ئـ eـ m تـ a－i－bـ e－t－iـ eـ hـ e، ئـ eـ m خـ L－Lـ a پـ s－K－a－nـ aـ nـ eـ y
بـ a－s و خـ o－a－sـ eـ K－aـ n له ئـ e－s－i－r－i، ئـ eـ m گـ i－aـ n رـ eـ hـ aـ b－o－nـ eـ y زمان، كه له
قـ o－L－a－iـ y دـ Lـ y ئـ eـ z－m－o－nـ e كـ aـ nـ m－eـ hـ e سـ e－r Lـ a－s－t－a－nـ e گـ e－r－eـ K－Lـ t－i خـ Lـ y

بخوځي نېټه وه، لاوازيه ياخود هڅه.. خو د زينه وه په ياخود ونبوون.. پوکانه وه په ياخود دا هڅه نان نازانم..؟! گره هغه ټوټه په بدرت، منيش خداوه ندکي بچک لانه له خمد کشف کردوه، که له خدای گشتي ناچت، ټمه. ټوه له مندا به پيت و وشه و ئايدياکانی خو په وه ده ئاخف و منيش ده يژنه وم. به بې من، ټمه ته نها ما جيايي "ماهييت و جهوهري" ستايي منه، له مگه لستانه به ره سمی کراوه زما ني کور ديدا! ټوه ئاوه گه وره کان رشتويانه، من چتر پي لئاخه م. وه منا ځاوس به فه نتازياکانی سهرقا ي خو به به تان و ياري کړد نم له نه ورده هغه قيقه ته کاني خو مدا..!

شاخه وان سديق/ هڅه گري گه وره ټه ماني (مارسل ايخ ايني سکی) ده ت "ده بت مان چن زمان پېبېه خشت، چن ژي خو نډنه وه کات به سهر بردن" تاچه ند پېتان وايه ټده ب به تايبه ت مان ب چن ژو کات به سهر بردن بت، ټوه له مان نه که تاندا (په رتگا) تاچه ند هچاوي چن ژي خو نه رتان کردوه، بې له دواي ټوه مان نه وه کاري ترمان نه دي؟ دواي (په رتگا) مان ني تري ت ده خو نينه وه؟

ټه نوهری هشی عوځا / من بهر گدروو نیم، هه تا که ته لگځ بده مه ده ست خو نه ر و رهڅه گره کان و بېم: هه بڅرن به ئاره زووی قه هوی و بنسټی و کو به بنه یی و به ژن زراقی (چن ژ و مه عریفه ی) خو تان. بېم هه تا ده ب و ته سک و تروسک نه بت، بفرموون.. چن چن نی بنوسم، به دي ټوه ر بکهم، بیر بکه مه وه و خم ده ربم، هه تا که یفخ ش بن و ئاره زووه کانتان تر بکهم. ئاخر نوسه ر سوزانی نییه، هه تا به پي حه ز و شه وه تبازي موشته رييه کاني خي ئارایش بکا. دوکان و بازار دانانی سیاسیش نییه هه تا نان بک و بفر ش به نرخی رنژ، وه له خه می ئه ودا بت بزانه لایه نگرینی زره، له وه ټوه ئه و دنیا ییه ده سته بهر بکات که راستی و دروستی موباره زه کړدن و خو نډنه وه کاني ب واقیعی حا ي حیزب و کمه گاکه ی له چ ئاست کدایه. داخوا مه به ست له هه ستي چن ژبنین ده ب چي ب..؟ چن ژي ئازادی، چن ژي ټه قی، چن ژي ئیستا تیکی. لای بودا هیچ چن ژک نییه، وه ک چن ژي ئازادی. دهره ق به ر ماني په رتگا بانگه شه ی هیچ به هره مه نډییه کم نه کردوه، ته نها له ودا من موماره سه ی ټوه ئازادییه بوداییه م کردوه و هیچی تر. هه یه ده ترس روو به رووی لاوازییه کاني خي ببته وه و روحی هه لاهه لاووی خي به رووتی و په رتبووی ببینته وه. په رتبوون له نوان خولیا جه سته یی و رحيه کان. په رتبوون له نوان وه هم و واقعدا.. په رتبوونی له نوان مه نفا و نیشتماندا.. په رتبوونی ټوه ی ده ته و بېیت و که چي زما نځ ناد زیته وه، که پ اوپي ټوه

له تبوونانه بـت. ئاله وـدا، به قهولی ماریا فارگاس یـسا: " راوی نادیار، ئەو گـگـهـره وه یه، که سـتییه کی شیز فیریانهی هه یه، وه کو خه یا پـا وـك هه روا بـ خـشی ده کـرـته وه و شت ده درکـنـد و قسه له گهـ خودی خـی ده کات، له کاتـکـدا رووی ده می له خوـنـه ره. ئەو بازدان و جـگـگـهـیانهی راوی مایه ی سهـر لـتـکـدانه ". ده ی هه یه چـژ له مه نابینـ. له کاتـکـدا لای کانت " له ده ره وه ی ئامازه کردن، به ههستی خوده وه، جوانی و چـژ خـی له خـیدا هیچ نیه " گهر به و پـا وانه کانتیه بـ " ئەو خودـتییه کـیه، که توانای پـناسه و حوکمدان و فتوای هه یه به سهـر قه شه نگـی - بوونی ئەده بی و هونه رییدا - ..؟ " که چی لای شـبـنها وهر که ده چـته ناو لـچه کانی هه بونایه تیمانه وه، پـا وایه: خواستی خـپه رستی، چـژ که که بـ مرـق له هه ر چـژ کی تر باـتـره. ئەم چـژ هـش ته نها له رـگه ی به راورد کردنی خـت له گهـ ئەوانیتردا دـته دی. ده بـ ئەو تواناییه له کوـوه بهـنیت، له کـمه کی نه خـش و دـ و ده روون کرمه پـزبوی وه ئـمه دا، مه رزی ئەو هه موو راز و نیازه ده رده دارانه یه به زـنیت، که له ژـپه رده و به ناوی جوانناسیه وه شه ی عوقده کانی خـیان ده کهن و ده بـ دـیکی خودایانه ت هه بـ، هه تا به رگه ی پـوه دانه کانیان بگريت و به سنگـکی فراوانه وه لـشیان قبوـ بکه یت..؟ به پـ دوا ی په رتبوونی مرـقی ئـمه له په رتگادا. بـ دوو ساـیک ده بـ، مژـی رـمانیکی تر بووم، که باس له سهـرگه ردانی مرـق ده کات بـ ببینه وه ی ماـك که ببـته سهـرپه نای روحی، به ناوی (ماـیخـ)، له رـکـخـسته وه و پاکنووس کردنیدام.